

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 135

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 25 februarie 2014

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 535 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Decizia nr. 546 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său, precum și ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 raportat la art. 1 alin. (3) din același act normativ și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin

Pagina	Nr.	Pagina	
		forță a regimului comunist instaurat în România, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012	5–7
		Decizia nr. 555 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	8–9
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
	96.	— Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	27.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul interimar al afacerilor interne, pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 695/2008 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformei personalului medical, paramedical și civil din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare, a normelor privind echiparea acestor categorii de personal, precum și a regulilor pentru aplicarea acestora	12–15
	256.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 535**

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean — președinte
 Valer Dorneanu — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Zoia Huroș,

Georgeta Cristea, Fănica Cristea, Eugen Tiberius Cristea și Elena Mircea în Dosarul nr. 11.665/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 298D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis un punct de vedere prin care se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013 Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, astfel încât excepția a devenit inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 5.493 din 4 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 11.665/300/2013, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace**

între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006.

Excepția a fost ridicată de reclamantii Zoia Huroș, Georgeta Cristea, Fănica Cristea, Eugen Tiberius Cristea și Elena Mircea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executarea titlului reprezentat de o decizie emisă de Agenția Națională pentru Restituirea Proprietăților ce are ca obiect plata despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea unor compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că cererea lor întemeiată pe Legea nr. 9/1998 a fost soluționată în sensul emiterii unei hotărâri prin care s-a dispus plata unei compensații. Astfel, autorii au dobândit un drept de creanță ce reprezintă o valoare patrimonială și are caracteristicile unui bun în sensul primei fraze a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Or, modificările repetate ale procedurilor de acordare a despăgubirilor, precum și faptul că legiuitorul a omis să adopte cu celeritate regulamentele de aplicare ale legii au afectat în mod substanțial dreptul de proprietate al autorilor asupra bunului, transformându-l într-un drept iluzoriu.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 6 octombrie 2005 pronunțată în Cauza *Draon împotriva Franței*, paragraful 65, un reclamant nu poate susține o încălcare a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție decât în măsura în care deciziile pe care le contestă se referă la bunurile sale în sensul acestei prevederi. Noțiunea de bunuri poate cuprinde atât bunurile actuale, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază suficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” să obțină exercitarea efectivă a unui drept de proprietate.

Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 22 iunie 2004 și 1 decembrie 2005, pronunțate în cauzele *Broniowski împotriva Poloniei* și *Păduraru împotriva României*, a statuat că, odată ce o soluție a fost adoptată de către stat, incertitudinea cu privire la punerea acesteia în practică, indiferent că este de ordin legislativ, administrativ sau ținând de practicile aplicate de autorități, poate genera, atunci când persistă în timp și în lipsa unei reacții rapide și coerente din partea statului, o omisiune a acestuia de a-și îndeplini obligația de a asigura exercitarea efectivă a dreptului de proprietate garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, făcând referire la Decizia de inadmisibilitate din 4 septembrie 2012, pronunțată cu privire la Cererea nr. 57.265/08 introdusă de *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că plata eșalonată a sumelor datorate reclamantilor nu poate fi considerată nerezonabilă. Textele de lege criticate reprezintă măsuri luate pentru menținerea echilibrului bugetar, urmărind un scop de utilitate publică, astfel încât nu aduc atingere prevederilor constituționale pretins încălcate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere transmis de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013, prevederi care au următorul conținut:

„(1) *Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, plata despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau*

rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, se face în tranșe anuale egale, eșalonat pe o perioadă de 10 ani, începând cu anul următor datei emiterii titlului de plată. Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 20.000 lei.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și titlurilor de plată emise și neachitate integral până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Plata tranșelor se face începând cu 1 ianuarie 2014”.

În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Zoia Huroș, Georgeta Cristea, Fănica Cristea, Eugen Tiberius Cristea și Elena Mircea în Dosarul nr. 11.665/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 546

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său, precum și ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 raportat la art. 1 alin. (3) din același act normativ și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Werner Debu în Dosarul nr. 6.287/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 442D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că la dosar autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, deoarece se critică o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată într-un recurs în interesul legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 6.287/62/2012, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 221/2009 privind**

condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Excepția a fost ridicată de Werner Debu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței civile prin care s-a respins cererea privind acordarea de despăgubiri pentru bunurile materiale confiscate în temeiul Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că actul normativ criticat în ansamblul său, precum și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 în interpretarea și aplicarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012, pronunțată ca urmare a soluționării unui recurs în interesul legii, aduc atingere textelor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la identitate, principiul egalității și protecția proprietății, după caz, deoarece nu se aplică și etnicilor germani deportați în fosta Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste (U.R.S.S.) anterior datei de 6 martie 1945. Prevederile Legii nr. 221/2009 fixează ca reper temporal al acordărilor despăgubirilor prevăzute de Legea nr. 221/2009 data de 6 martie 1945, fără a ține cont nici de întinderea acestor măsuri, nici de cauza fundamentală comună tuturor măsurilor administrative dispuse după 23 august 1944. De asemenea, prin prevederile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 se introduce artificial o restricționare a drepturilor etnicilor germani, prin condiționarea de aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) din acest act normativ, ceea ce duce la discriminarea acestora în raport cu celelalte categorii de persoane care beneficiază de prevederile Legii nr. 221/2009.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 150 din 23 februarie 2012 și nr. 376 din 22 martie 2011. În plus, arată că persoanelor persecutate din motive etnice de către regimurile instaurate în România în perioada 6 septembrie 1940—6 martie 1945 li s-au acordat drepturi prin alte acte normative, respectiv prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate

în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul dorește modificarea dispozițiilor Legii nr. 221/2009, astfel încât să beneficieze de acest act normativ și persoanele care au suferit măsuri administrative cu caracter politic înainte de 6 martie 1945, ceea ce aduce atingere art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie. În plus, arată că prevederile Legii nr. 221/2009 nu aduc atingere dreptului la identitate etnică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

În realitate, Curtea observă că obiectul excepției îl constituie prevederile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său, precum și cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 raportat la art. 1 alin. (3) din același act normativ și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din

30 decembrie 1999, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2012, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii.

Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 are următorul cuprins: „*Persoanele care au făcut obiectul unor măsuri administrative, altele decât cele prevăzute la art. 3, pot, de asemenea, solicita instanței de judecată să constate caracterul politic al acestora. Prevederile art. 1 alin. (3) se aplică în mod corespunzător*”.

Art. 1 alin. (3) din Legea nr. 221/2009 prevede: „*Constituie, de asemenea, condamnare cu caracter politic și condamnarea pronunțată în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 pentru orice alte fapte prevăzute de legea penală, dacă prin săvârșirea acestora s-a urmărit unul dintre scopurile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare*”.

Art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 califică infracțiunile care au avut anumite scopuri ca fiind infracțiuni săvârșite din motive politice.

Autorul excepției susține că actul normativ criticat aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 6 privind dreptul la identitate, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, ambele coroborate cu art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol la Convenție

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său, Curtea observă că prin deciziile nr. 376 din 22 martie 2011 și nr. 402 din 24 martie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011 și, respectiv, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 12 august 2011, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate având o motivare similară celor din prezenta cauză. Cu acele prilejuri s-a reținut, în esență, că actul normativ criticat face parte din categoria acelor prin care s-a legiferat în domeniul măsurilor reparatorii ce se acordă persoanelor care au suferit condamnări cu caracter politic și măsuri administrative asimilate acestora. Legiuitorul este liber să opteze atât în privința măsurilor reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a persoanelor îndreptățite de a beneficia de aceste despăgubiri, fără ca prin aceasta să se instituie un tratament juridic diferit pentru categoriile de cetățeni aflate în situații identice. Criteriul temporal avut în vedere prin această lege reparatorie pentru a

se constata caracterul politic al condamnării sau al măsurii administrative asimilate acesteia este departe de a fi unul aleatoriu sau arbitrar, deoarece momentul 6 martie 1945 marchează instaurarea dictaturii comuniste, iar 22 decembrie 1989 vizează sfârșitul acesteia în România. Prin urmare, perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 este circumscrisă în totalitate perioadei dictaturii comuniste, astfel încât opțiunea legiuitorului de a edicta o lege reparatorie numai în privința persoanelor aflate în ipoteza art. 1 din lege este una justificată în mod obiectiv și rațional.

Curtea a constatat că legiuitorul este îndreptățit ca pentru situații deosebite să aplice un tratament juridic diferit. De altfel, în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000, Curtea Constituțională a statuat că egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, astfel încât, pentru situații diferite, justificate obiectiv și rațional, trebuie să corespundă un tratament juridic diferit.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea constată că art. 6 privind dreptul la identitate din Legea fundamentală nu are incidență în speță, nefiind antamate aspecte care țin de dreptul la identitate al persoanelor aparținând minorităților naționale.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 raportat la art. 1 alin. (3) din același act normativ și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 214/1999 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012, Curtea observă că aceasta este admisibilă, deoarece privește textul de lege aplicabil în interpretarea consacrată prin respectiva decizie.

Aceasta deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, spre exemplu prin deciziile nr. 202 din 18 aprilie 2013 și nr. 212 din 29 aprilie 2013, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013 și, respectiv, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 21 iunie 2013, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate există două cazuri. Primul caz este acela în care autorul excepției critică însăși decizia pronunțată într-un recurs în interesul legii, excepția având caracter inadmisibil. Cel de-al doilea caz este acela în care excepția de neconstituționalitate se referă la textele de lege interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, când excepția este admisibilă, Curtea având competența de a se pronunța pe fondul acesteia.

În cauză, Curtea constată că autorul excepției critică un text de lege în interpretarea dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ceea ce înseamnă că are competența de a se pronunța asupra fondului excepției. În continuare, Curtea reține că textul de lege criticat în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012, în care se face referire la jurisprudența Curții Constituționale, nu aduce atingere prevederilor constituționale și convenționale invocate, pentru aceleași argumente anterior reținute.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Werner Debu în Dosarul nr. 6.287/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său, precum și cele ale art. 4 alin. (2) din Legea nr. 221/2009 raportat la art. 1 alin. (3) din același act normativ și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15 din 12 noiembrie 2012, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Nicolae Scîrtoaje în Dosarul nr. 123/42/2013 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 576D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 123/42/2013, **Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Scîrtoaje într-o acțiune având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva raportului de evaluare prin care s-a reținut că s-a aflat în stare de incompatibilitate, întocmit de Agenția Națională de Integritate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 116 alin. (2) din Constituție, deoarece Agenția Națională de Integritate, prin atribuțiile ce i-au fost conferite, a fost instituită — contrar normelor constituționale menționate — ca un organ administrativ cu veritabilă activitate jurisdicțională, subordonat Parlamentului. Pe de altă parte, inspectorii de integritate, deși

sunt controlați politic prin intermediul Consiliului Național de Integritate, se supun Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și au atribuții specifice unui organism jurisdicțional. Aceștia pot solicita instituțiilor și autorităților publice date, informații și documente pe baza cărora se soluționează dosarele, pot dispune efectuarea de expertize în condiții asemănătoare modalității în care este administrată această probă în procedura penală, iar în cazul în care se efectuează o expertiză, pot alege un consilier.

Raportul de evaluare (fostul act de constatare) reprezintă un adevărat rechizitoriu, ceea ce contravine art. 1 alin. (4) din Constituție, text ce exclude posibilitatea înființării unor organisme hibride, care să îndeplinească simultan sarcini administrative și jurisdicționale și care să se situeze sub control parlamentar.

O altă dovadă a faptului că Agenția Națională de Integritate este un organism jurisdicțional o reprezintă dispozițiile referitoare la modalitatea de repartizare a cauzelor, dar și anumite situații care apar în mod deosebit în activitatea de administrare a justiției, respectiv cauze de incompatibilitate, conflict de interese, formularea unor cereri de recuzare sau declarații de abținere a inspectorului de integritate.

Astfel, activitățile de cercetare, de anchetă, efectuate de către inspectorii de integritate — în cadrul cărora se administrează și se evaluează probe, se solicită orice informații necesare de la orice instituție, autoritate publică, persoană juridică de drept public sau privat și se efectuează expertize — sunt urmate de întocmirea unui raport de evaluare, cu efecte juridice similare rechizitoriului, sub aspectul sesizării instanței de judecată. Prin raportul de evaluare, inspectorul de integritate analizează și decide — printr-un procedeu specific funcției de judecată — dacă există sau nu un caz de incompatibilitate și, mai mult, drept consecință a activității de cercetare, Agenția sesizează organul de urmărire penală, dacă se constată că există probe sau indicii temeinice pentru săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Maniera în care este reglementată la acest moment activitatea Agenției îi conferă posibilitatea să desfășoare activități cu caracter jurisdicțional, creându-se o confuzie între funcția de anchetă și cea de judecată, inspectorul de integritate — pe baza liberei sale aprecieri în administrarea probelor, printr-o procedură care nu respectă contradictorialitatea — decide că o persoană se află sau s-a aflat într-o stare de incompatibilitate și, prin urmare, dă un verdict, „spune dreptul” (*iuris dictio*), activitate permisă numai instanțelor de judecată. Activitățile de cercetare și de constatare, în temeiul cărora se emite raportul de evaluare sau sunt sesizate organele de urmărire penală, nu se pot încadra nici în modalitățile de exercitare a jurisdicțiilor speciale administrative, deoarece nu sunt facultative, așa cum prevede art. 21 alin. (4) din Constituție, ci obligatorii.

Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece activitatea Agenției Naționale de Integritate nu este o activitate jurisdicțională, ci administrativă, supusă controlului

judecătorească. Această instituție are competența de a evalua situații de natură a contura starea de incompatibilitate definită de lege, fără a desfășura activitate de judecată, și de a pronunța hotărâri judecătorești cu autoritate de lucru judecat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, dispoziții care au următorul conținut: „*Activitatea de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) se desfășoară în cadrul Agenției Naționale de Integritate, înființată prin Legea nr. 144/2007 privind înființarea,*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Scîrtoaje în Dosarul nr. 123/42/2013 al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, denumită în continuare Agenția. Pentru președințele și vicepreședințele Agenției, precum și pentru personalul acesteia, activitatea de evaluare a averii, a intereselor și a incompatibilităților se desfășoară în cadrul Consiliului Național de Integritate;”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 21 alin. (4) privind jurisdicțiile speciale administrative, ale art. 116 alin. (2) privind organele de specialitate, ale art. 126 alin. (1) privind realizarea justiției și ale art. 147 alin. (1) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat cu privire la o critică de neconstituționalitate formulată în mod identic prin Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013, respingând ca neîntemeiată excepția.

Cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit Legii nr. 176/2010, Agenția Națională de Integritate desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, referitoare la dispozițiile Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 3 august 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului la poziția cu nr. MFP 106.883, reevaluat în conformitate cu art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a adresei poștale la care este situat acesta în urma intabulării în cartea funciară, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă trecerea unei părți dintr-un imobil, compusă din construcții și teren, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani.

Art. 3. — După preluare, partea de imobil transmisă potrivit art. 2 se va utiliza în vederea realizării unor programe de dezvoltare economico-socială și a unor obiective de investiție de interes local, respectiv: complex de locuințe cu funcțiunile aferente (infrastructură rutieră, infrastructură pentru serviciile comunitare de utilități publice, locuri de joacă pentru copii și locuri de recreere), bază sportivă, grădiniță, centru pentru persoane vârstnice și lucrări de stabilizare a terenului, într-un termen de 10 ani de la preluarea părții de imobil.

Art. 4. — (1) Consiliul Local al Municipiului Botoșani va transmite în domeniul public al statului și în administrarea

Ministerului Apărării Naționale un procent de 50% din locuințele ce vor fi realizate pe amplasamentul transmis împreună cu terenul aferent acestora, dar nu mai puțin de 187 unități locative.

(2) Transmiterea către Ministerul Apărării Naționale a locuințelor menționate la alin. (1) se va face în termen de 10 ani de la preluarea părții de imobil prevăzută la art. 2, etapizat, într-un procent anual de 15% din numărul total de locuințe ce trebuie transmise instituției militare, după primii 3 ani de la preluare de către autoritatea publică locală.

Art. 5. — În cazul în care nu se respectă destinația părții de imobil, condițiile și termenele prevăzute la art. 3 și 4, aceasta revine de drept, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 6. — Predarea-preluarea părții de imobil transmise, potrivit prevederilor art. 2, se face în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare a anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul interimar al afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale la care se actualizează valoarea de inventar, conform art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, și adresa poștală la care este situat acesta în urma intabulării în cartea funciară

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carte funciară/Nr. cadastrale	Valoarea de inventar actualizată a bunului (în lei)	Administratorul bunului/CUI
106.883	8.19.01	imobil 2697	Județul Botoșani, municipiul Botoșani, Șoseaua Iașului FN CF — 51365 Nr. cadastrale: 62138, 62139	619.147,03	Ministerul Apărării Naționale CUI — 4813229

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unei părți dintr-un imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului Botoșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa/Carte funciară/Nr. cadastral	Valoarea de inventar (în lei)	Elementele-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
106.883	8.19.01	imobil 2697 — parțial	Județul Botoșani, municipiul Botoșani, Șoseaua Iașului FN CF 51365 Nr. cadastral: 62138	368208,34	<p>1. Construcții:</p> <p>Pavilionul A: — Suprafață construită — 12 mp — Suprafață desfășurată — 36 mp — Valoare contabilă — 4,80 lei</p> <p>Pavilionul B: — Suprafață construită — 33 mp — Suprafață desfășurată — 33 mp — Valoare contabilă — 2,90 lei</p> <p>Total suprafață construită — 45 mp Total suprafață desfășurată — 69 mp Total valoare contabilă construcții — 7,70 lei</p> <p>2. Amenajări la terenuri: — Rețea de energie electrică subterană — 160 m — Valoare contabilă — 9.470,98 lei — Drumuri și alei interioare cu macadam — 1.000 mp — Valoare contabilă — 13,32 lei — Împrejmuire de sârmă ghimpată pe un rând de stâlpi — 592 m — Valoare contabilă — 5,92 lei — Rețea de energie electrică aeriană — 90 m — Valoare contabilă — 27.870,20 lei Total valoare contabilă amenajări — 37.360,42 lei</p> <p>3. Suprafața terenului — 46,648 ha — Valoare contabilă — 330.840,22 lei</p>	Statul român — domeniul public din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4813229	Domeniul public al municipiului Botoșani în administrarea Consiliului Local al Municipiului Botoșani CUI — 3372882

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 695/2008 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformei personalului medical, paramedical și civil din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare, a normelor privind echiparea acestor categorii de personal, precum și a regulilor pentru aplicarea acestora

Având în vedere prevederile art. 114 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de faptul că în acordarea gradelor profesionale este nevoie de respectarea atât a unor criterii care să reflecte nivelul de pregătire profesională, cât și experiența în serviciu,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul interimar al afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 695/2008 privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformei personalului medical, paramedical și civil din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare, a normelor privind echiparea acestor categorii de personal, precum și a regulilor pentru aplicarea acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 19 ianuarie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind uniforma și gradele profesionale ale personalului medical, paramedical și civil din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare”

2. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, având următorul cuprins:

„Art. 11. — Se aprobă Regulamentul privind acordarea gradelor profesionale și stabilirea condițiilor minime și a stagiului minim necesare avansării/înaintării în gradul următor a personalului medical și paramedical din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare, prevăzut în anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. În anexa nr. 1 — Regulament pentru compunerea și portul uniformei personalului medical, paramedical și civil din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare, la partea a II-a, capitolul V, litera B, punctul 1

„Însemn de grad profesional pentru medici”, liniuța a șasea se modifică și va avea următorul cuprins:

„ — pentru medicul șef serviciu gradul I sau locțiitor medic șef serviciu gradul II sau III: sub caduceul metalic montat pe manșon se realizează prin brodare cu fir de viscoză alb un romb;”.

4. În anexa la regulamentul prevăzut în anexa nr. 1, textul celei de a șasea imagini se modifică și va avea următorul cuprins:

„MEDIC ȘEF SERVICIU GRADUL I SAU LOCTIITOR MEDIC ȘEF SERVICIU GRADUL II SAU III”.

5. După anexa nr. 1 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 11, denumită „Regulamentul privind acordarea gradelor profesionale și stabilirea condițiilor minime și a stagiului minim necesare avansării/înaintării în gradul următor a personalului medical și paramedical din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare”, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — (1) În termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, conducerile medicale ale serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare (SMURD), la nivel regional și județean, precum și conducerile inspectoratelor pentru situații de urgență întocmesc un dosar care să reflecte îndeplinirea condițiilor pentru acordarea gradelor profesionale.

(2) Dosarul se înaintează la Direcția generală pentru monitorizarea, controlul operațional și inspecția activității serviciilor de ambulanță și UPU/CPU din cadrul Departamentului pentru situații de urgență.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul interimar al afacerilor interne,
Gabriel Oprea

REGULAMENT

privind acordarea gradelor profesionale și stabilirea condițiilor minime și a stagiului minim necesare avansării/înaintării în gradul următor a personalului medical și paramedical din cadrul serviciilor mobile de urgență, reanimare și descarcerare

Art. 1. — (1) Acordarea gradelor profesionale se face prin dispoziție a secretarului de stat, șef al Departamentului pentru situații de urgență, la propunerea unei comisii de evaluare, constituită la nivelul acestui departament.

(2) Comisia de evaluare se numește prin dispoziție a secretarului de stat, șef al Departamentului pentru situații de urgență și are următoarea componență:

- 2 medici din cadrul conducerii a două regiuni;
- un asistent din cadrul conducerii unei regiuni;
- un reprezentant al Ministerului Sănătății;
- 2 ofițeri aparținând structurilor Inspectoratului pentru Situații de Urgență din două regiuni diferite.

(3) Președintele comisiei de evaluare se desemnează din rândul membrilor. Prin excepție, în cazul stabilirii gradelor profesionale ale personalului cu funcții de conducere la nivel regiunilor SMURD, în compunerea comisiei de evaluare intră și directorul general al Direcției generale pentru monitorizarea, controlul operațional și inspecția activității serviciilor de ambulanță și UPU/CPU, care are calitatea de președinte.

(4) Comisia de evaluare se întrunește cel puțin o dată pe semestru.

Art. 2. — (1) Personalului medical și paramedical din cadrul SMURD i se acordă gradul profesional următor dacă:

- îndeplinește condițiile minime de acordare a gradelor profesionale și a împlinit stagiul minim, conform art. 4;
- a fost apreciat cel puțin cu calificativul „BINE”/„BUN”, pe întreaga perioadă a stagiului minim în grad, sau, dacă a fost depășită perioada stagiului minim, și în anul premergător înaintării în grad.

(2) Anii în care s-au acordat calificative inferioare calificativului „BINE”/„BUN” nu se socotesc la calculul stagiului minim în grad.

Art. 3. — Însemnele gradelor profesionale ale personalului paramedical din cadrul SMURD se vor aplica/se vor purta pe piept, în partea stângă.

Art. 4. — Condițiile minime de acordare a gradelor profesionale personalului medical și paramedical din cadrul SMURD și stagiul minim până la gradul următor sunt după cum urmează:

Denumirea gradului	Condițiile minime de acordare	Stagiu minim în grad
Gradele profesionale ale medicilor care activează în cadrul SMURD		
Medic debutant	— Medic rezident în specialitatea medicina de urgență — Medic rezident în specialitatea ATI — Medic cu atestat în medicina de urgență și cu activitate de bază în cadrul unei unități de primiri urgențe — Medic stagiar sau aflat în practică temporară în cadrul SMURD	12 luni
Medic șef echipaj	— Medic rezident anul III în specialitatea medicina de urgență — Medic rezident anul III în specialitatea ATI — Minimum 100 de intervenții în calitate de coordonator al unui echipaj SMURD — Participarea la cel puțin 5 intervenții care au necesitat proceduri de descarcerare — Efectuarea a cel puțin 5 intubații în prespital sub supraveghere — Cel puțin 50 de gărzi/ture în cadrul unei unități de primiri urgențe — Absolvirea unei evaluări teoretice și practice în domeniul asistenței medicale de urgență	3 ani
Medic șef gardă	— Medic specialist medicină de urgență — Medic specialist ATI — Participarea la cel puțin 200 de intervenții în prespital — Intervenția la cel puțin 20 de accidente rutiere — Absolvirea unei evaluări teoretice și practice în domeniul asistenței medicale de urgență prespitalicească	4 ani
Medic șef intervenție gr. I	— Medic primar medicină de urgență — Medic primar ATI — Medic specialist medicină de urgență cu vechime de cel puțin 5 ani — Medic specialist ATI cu vechime de cel puțin 5 ani	5 ani

Denumirea gradului	Condițiile minime de acordare	Stagiu minim în grad
	<ul style="list-style-type: none"> — Absolvirea unui curs în managementul intervențiilor la dezastre/medicină de dezastre este obligatorie pentru obținerea acestui grad — Participarea la cel puțin 500 de intervenții în prespital — Intervenția la cel puțin 50 de accidente rutiere — Participarea la cel puțin două exerciții comune cu forțele IGSU, care să includă un scenariu cu multiple victime, cu rol de comandă medicală în cadrul exercițiului 	
Medic șef intervenție gr. II	<ul style="list-style-type: none"> — Participarea la cel puțin 800 de intervenții în prespital — Intervenția la cel puțin 80 de accidente rutiere — Participarea la cel puțin 5 exerciții comune cu forțele IGSU, care să includă un scenariu cu multiple victime, cu rol de comandă medicală în cadrul exercițiului 	—
Gradele profesionale ale medicilor cu funcții de conducere care activează în cadrul SMURD la nivel județean		
Medic șef serviciu gr. I sau Loctiitor medic șef serviciu gr. II sau III	<ul style="list-style-type: none"> — Funcție de medic-șef sau loctiitor medic-șef în cadrul SMURD la nivel județean sau al municipiului București — Experiență minimă echivalentă cu cea a unui medic-șef gardă 	3 ani în calitate de coordonator al unui serviciu județean sau al municipiului București
Medic șef serviciu gr. II	<ul style="list-style-type: none"> — Funcție de medic-șef în cadrul SMURD la nivel județean sau al municipiului București — Experiență minimă echivalentă cu cea a unui medic-șef intervenție gr. I 	5 ani în calitate de coordonator al unui serviciu județean
Medic șef serviciu gr. III	<ul style="list-style-type: none"> — Funcție de medic-șef în cadrul SMURD la nivel județean sau al municipiului București — Experiență minimă echivalentă cu cea a unui medic-șef intervenție gr. II 	—
Gradele profesionale ale medicilor cu funcții de conducere care activează în cadrul SMURD la nivel regional		
Medic comandant regional gr. I	<ul style="list-style-type: none"> — Funcție de medic comandant la nivelul unei regiuni — Experiență minimă echivalentă cu cea a unui medic-șef intervenție gr. I — Activitate în cadrul SMURD de cel puțin 3 ani 	4 ani la comanda medicală regională
Medic comandant regional gr. II	<ul style="list-style-type: none"> — Funcție de medic comandant la nivelul unei regiuni — Experiență minimă echivalentă cu cea a unui medic-șef intervenție gr. II — Activitate în cadrul SMURD de cel puțin 5 ani 	4 ani
Medic comandant regional gr. III	<ul style="list-style-type: none"> — Funcție de medic comandant la nivelul unei regiuni — Experiență minimă echivalentă cu cea a unui medic-șef intervenție gr. II — Activitate în cadrul SMURD de cel puțin 15 ani 	—
Gradele profesionale ale asistenților medicali care activează în cadrul SMURD		
Asistent medical debutant	<ul style="list-style-type: none"> — Asistent medical — Absolvent al unui curs de resuscitare cardiopulmonară — Absolvent al unui curs în asistența medicală de urgență pentru cazurile de traumă care include și principiile de intervenție la accidentele rutiere și descarcerarea 	6 luni
Asistent medical gr. I	<ul style="list-style-type: none"> — Cel puțin 100 de intervenții sub supraveghere în prespital — Curs în managementul căilor respiratorii folosind adjuvanții căilor respiratorii, cu excepția intubației — Absolvirea unui examen cu tematica prestabilită în domeniul asistenței medicale de urgență 	2 ani

Denumirea gradului	Condițiile minime de acordare	Stagiu minim în grad
Asistent medical gr. II	<ul style="list-style-type: none"> — 200 de intervenții din care cel puțin 20 la accidente rutiere — Absolvirea a cel puțin un modul complementar de curs în domeniul asistenței medicale de urgență — Absolvirea unor cursuri despre resuscitarea cardiopulmonară avansată și asistența medicală de urgență în traumă — Absolvirea unui examen scris și practic de evaluare 	4 ani
Asistent medical gr. III	<ul style="list-style-type: none"> — 500 de intervenții — Absolvirea a cel puțin două cursuri complementare în domeniul primului ajutor calificat, prin care să dobândească noi competențe — Absolvirea unui test scris și practic de evaluare 	4 ani
Asistent medical gr. IV	<ul style="list-style-type: none"> — 700 de intervenții — Curs de instructor absolvit — Curs în managementul accidentelor cu multiple victime absolvit — Evaluare practică 	—
Gradele profesionale ale asistenților medicali cu funcții de conducere care activează în cadrul SMURD		
Asistent medical șef la nivel județean sau al municipiului București	<ul style="list-style-type: none"> — Asistent medical cu rol în coordonarea SMURD la nivel județean — Experiența dobândită ca asistent medical gr. II 	—
Asistent medical șef la nivel județean sau al municipiului București cu atribuții pe plan regional	<ul style="list-style-type: none"> — Asistent medical cu rol în coordonarea SMURD la nivel județean — Experiența dobândită ca asistent medical gr. III 	—
Gradele profesionale ale personalului paramedical care activează în cadrul SMURD		
Paramedic debutant	— Absolvirea cursului de prim ajutor calificat la unul din centrele IGSU	1 an
Paramedic gr. I	— Cel puțin 200 de intervenții efectuate în cadrul SMURD, din care 5 la accidente rutiere cu descarcerare și 5 la stop cardiorespirator unde manevrele de resuscitare au fost efectuate	2 ani
Paramedic gr. II	<ul style="list-style-type: none"> — 500 de intervenții, din care cel puțin 40 la accidente rutiere — Absolvirea a cel puțin un modul complementar de curs în domeniul primului ajutor calificat, prin care să dobândească noi abilități — Absolvirea unui test scris și practic de evaluare 	3 ani
Paramedic gr. III	<ul style="list-style-type: none"> — 800 de intervenții — Absolvirea a cel puțin două module complementare de curs în domeniul primului ajutor calificat, prin care să dobândească noi abilități — Absolvirea unui test scris și practic de evaluare 	5 ani
Paramedic gr. IV	<ul style="list-style-type: none"> — 1.000 de intervenții — Curs de instructor absolvit — Curs în managementul accidentelor cu multiple victime absolvit — Evaluare practică 	—

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual**

Având în vedere prevederile art. 34 alin. (2), (4) și (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 34 alin. (18) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru anul fiscal 2014, indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual este 102,4%.

Art. 2. — Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,
secretar de stat

București, 18 februarie 2014.

Nr. 256.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 645288